

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΚΟΛΑΣΗ

ΑΣΚΗΣΗ - ΣΩΤΗΡΙ

Στα κυριότερα θρησκευμα

15^ο ΓΕΛ Θεσσαλονίκης
Διερευνητική Εργασία της Β' Λυκείου

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΓΕΝΙΚ

Χριστιανισμός, ονομάζεται το θρησκευτικό σύστημα πίστης, το οποίο αναγνωρίζει ως ιδρυτή και κεντρικό πρόσωπο του συνόλου της διδασκαλίας του, τον Ιησού Χριστό. Κυριότερες ομολογίες, είναι η Ορθοδοξία, ο Ρωμαιοκαθολικισμός και ο Προτεσταντισμός.

Τα ιερά κείμενα του χριστιανισμού, ονομάζονται Αγία Γραφή και αποτελούνται από δύο μέρη: Την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη.

Η Καινή Διαθήκη, εστιάζεται στο χαρμόσυνο μήνυμα της ενανθρώπησης, της θυσίας και της ανάστασης του ίδιου του Θεανθρώπου. Η ενανθρώπηση αυτή, αποτελεί μοναδικό ισχυρισμό ανάμεσα στις θρησκείες για πλησίασμα του Θεού προς τον άνθρωπο, αντί για το σύνηθες, της αναζήτησης του ανθρώπου για το Θεό.

Ο Χριστός με την ενανθρώπηση Του, το θάνατο Του, αλλά και την Ανάσταση Του, νίκησε το θάνατο και την αμαρτία, κατήργησε εκείνον (τον Διάβολο), που είχε το κράτος του θανάτου και χάρισε την ελευθερία στους ανθρώπους.

Σκοπός της ζωής ενός Χριστιανού, είναι η πλήρη ένωση του με το Χριστό και η κατά χάρη Θεού, θέωση του.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ - ΑΣΚΗΣΗ

Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, η παρούσα ζωή είναι ο δρόμος που οδηγεί στην αιωνιότητα.

Αξεπέραστο πρότυπο άσκησης αγάπης, υπήρξε ο ίδιος ο Χριστός, που σταυρώθηκε για να σώσει τον άνθρωπο, και παραδείγματα προς μίμηση οι μεγάλοι ασκητές που μιμήθηκαν το Χριστό, για να ζήσουν μια ζωή προσφοράς.

Με την άσκηση ο πιστός προσπαθεί να τιθασεύσει τις ψυχικές και σωματικές ορμές και αδυναμίες, που τον εμποδίζουν να ζήσει την αγάπη του Χριστού, να τις υποτάξει στο σκοπό που έχει θέσει, να ετοιμάσει, δηλαδή, ο πιστός τον εαυτό του, ώστε να δεχθεί τη χάρη του Θεού και να φτάσει στην ομοίωσή του με το πρότυπο του, το Χριστό.

Ο ασκητής δεν πολεμάει το σώμα του αλλά τα πάθη του, που εμφωλεύουν στο σώμα του και στην ψυχή του.

Μια βασική προϋπόθεση για τη χριστιανική άσκηση, είναι το να δώσει ο άνθρωπος νέο νόημα στα εγκόσμια πράγματα από την αγάπη του στο Θεό. Αυτή η ολοκληρωτική αγάπη προς το Θεό και η παράδοση σ' Αυτόν οδηγεί και στη θυσιαστική αγάπη προς το συνάνθρωπο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ - ΣΩΤΗΡΙΑ

Η σωτηρία ξεκινά με τη Μετάνοια, το Βάπτισμα και τη λήψη των δωρεών του Αγίου Πνεύματος διά του Χρίσματος.

Η Μετάνοια προϋποθέτει την αλλαγή της αντίληψης του ανθρώπου για τη ζωή του, την εγκατάλειψη του παλαιού τρόπου ζωής και την εισδοχή σε ένα νέο με άξονα τη διδασκαλία του Ιησού.

Το Βάπτισμα σημαίνει την νέκρωση του παλιού ανθρώπου και την αναγέννησή του απολαμβάνοντας την ενότητα με το Χριστό. Και το να λάβει τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος συνίσταται στο να λάβει το Πνεύμα, το οποίο τον καθιστά ικανό να εισέλθει στη νέα εν Χριστώ ζωή.

Η σωτηρία απαιτεί πίστη στον Ιησού Χριστό. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να σωθούν απλά από τις καλές πράξεις τους.

Είναι μια συνεχής, ισόβια διαδικασία. Δεδομένη, από τη μία πλευρά, γιατί εκχωρήθηκε στο ανθρώπινο γένος μέσω του θανάτου και της Ανάστασης του Ιησού. Πρέπει όμως και να κατακτηθεί γιατί ο πιστός «σώζεται» από την ενεργό συμμετοχή του μέσω της πίστης του στην ένωσή του με το Χριστό διά του Αγίου Πνεύματος.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ – ΚΟΛΑΣΗ & ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Παράδεισος και κόλαση δεν είναι δυο διαφορετικοί τόποι. Αυτή η εκδοχή είναι ειδωλολατρική. Είναι δύο διαφορετικές καταστάσεις, που προκύπτουν από την ίδια άκτιστη πηγή και βιώνονται ως δυο διαφορετικές εμπειρίες ή μάλλον είναι η ίδια εμπειρία, βιούμενη διαφορετικά από τον άνθρωπο, ανάλογα με τις εσωτερικές προϋποθέσεις του.

Η εμπειρία αυτή είναι η θέα του Χριστού μέσα στο άκτιστο φως της θεότητάς Του, μέσα στη «δόξα» Του. Παράδεισος και κόλαση είναι η ίδια πραγματικότητα.

Κόλαση και παράδεισος, δεν είναι ανταμοιβή και τιμωρία, αλλά ο τρόπος με τον οποίο βιώνουμε καθένας μας τη θέα του Χριστού, ανάλογα με την κατάσταση της καρδιάς μας. Ο Θεός ουσιαστικά, δεν τιμωρεί, μολονότι για παιδαγωγικούς λόγους και στη Γραφή γίνεται λόγος για τιμωρία.

Έτσι η Ορθοδοξία είναι ένα ανοικτό νοσοκομείο μέσα στην ιστορία, που προσφέρει τη θεραπεία της καρδιάς (κάθαρση) για να προχωρήσει κανείς στον «φωτισμό» της από το Άγιο Πνεύμα και τελικά να φθάσει στη «θέωση», τον μοναδικό προορισμό του ανθρώπου. Αυτή η πορεία είναι η θεραπεία του ανθρώπου, όπως την βιώνουν όλοι οι Άγιοι της.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ – ΚΟΛΑΣΗ & ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Χαρακτηριστικός είναι ο εικονισμός της Β' Παρουσίας.

Από τον Χριστό απορρέει ένας ποταμός, φωτεινός ως χρυσίζον φως, στο άνω μέρος, όπου βρίσκονται οι άγιοι και ποταμός πύρινος στο κάτω μέρος, όπου βρίσκονται οι δαίμονες και οι αμετανόητοι.

Ο Χριστός γίνεται σε άλλους μεν, όσους Τον δέχθηκαν και ακολούθησαν την προτεινόμενη από Αυτόν θεραπεία της καρδιάς, ανάστασις στην αιώνια ζωή Του και σ' όλους που Τον απέρριψαν, πτώση και κόλαση.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ - ΑΣΚΗΣΗ

Στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, η άσκηση συνδέθηκε πολύ νωρίς, με την προσπάθεια του ανθρώπου να ταυτιστεί κυρίως με τη Σταύρωση του Χριστού, να μιμηθεί Εκείνον και θυσιαζόμενος να προσφέρει αγάπη.

Ο άνθρωπος, για να δικαιωθεί, πρέπει να θυσιάζεται και να παράγει έργα πίστεως που η Εκκλησία ως οργανισμός τα διαχειρίζεται και τα κατευθύνει.

Έτσι οι περισσότεροι ασκητές οργανώθηκαν σε πολλά μοναχικά «τάγματα» που στράφηκαν σε κοινωνικό, μορφωτικό ή ιεραποστολικό έργο.

Ωστόσο, ο Ρωμαιοκαθολικισμός εμφάνισε και ένα μεγάλο ρεύμα ασκητών που επιδίωξαν τη μυστική ταύτιση με το Χριστό πέρα από το σκοπό παραγωγής έργων (π.χ. ο Ιωάννης του Σταυρού).

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ – ΣΩΤΗΡΙΑ

Ο Αδάμ, λέγει η Σύνοδος του Τριδέντου (1546), με την παράβασή του, επέφερε την οργή και την αγανάκτηση του Θεού και για τούτο τον θάνατο'. Η αμαρτία δεν θεωρείται ασθένεια της ψυχής, αλλά αξιόποινη παρεκτροπή και προσβολή του Θεού.

Επομένως η σωτηρία του ανθρώπου απαιτεί την εξιλέωση της οργής του Θεού. Επειδή ο άνθρωπος, δεν μπορεί να δώσει άπειρη ικανοποίηση, ο Θεός αποστέλλει τον Υιό Του, ο οποίος ως Θεάνθρωπος, παρέχει αντιπροσωπευτικά την ικανοποίηση.

Ενώ ο Χριστός οφείλει υπακοή στην δικαιοσύνη και στην τιμή του Θεού, δεν όφειλε να πεθάνει, επειδή είναι αναμάρτητος, γι' αυτό θεωρείται ο θάνατος Του “υπέρτακτο έργο”, ή “αξιομισθία” του Χριστού. Μετά την “ικανοποίηση” ο Χριστός, αποζημιώνεται υποχρεωτικά από τον Πατέρα με μια αμοιβή. Όμως, επειδή και ο Χριστός είναι Θεάνθρωπος, δεν του χρειάζεται η αμοιβή.

Γι' αυτό ο Χριστός παρέχει την ανταμοιβή, την αξιομισθία Του. Επίσης και οι Άγιοι, έχουνε κάνει περισσότερα καλά έργα απ' όσα χρειάζονται για τη σωτηρία τους και αυτών οι αξιομισθίες, προστίθενται με αυτήν του Χριστού και παραχωρούνται στον Πάπα, που είναι ο υπεύθυνος για την διαχείριση τους.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ – ΚΟΛΑΣΗ & ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Η κόλαση και ο παράδεισος είναι δύο ξεχωριστοί τόποι, όπου οι κολασμένοι με αρχηγό το διάβολο βρίσκονται σε κάποιου είδους φυλακή, σ' ένα κτιστό τόπο βασάνων και οδυνών απ' όπου απουσιάζει ο Θεός, ενώ στον παράδεισο οι σωσμένοι βλέπουν συνεχώς το Θεό, σε μια κατάσταση ευδαιμονίας.

Το αίμα του Χριστού εξαλείφει τις αιώνιες ποινές του αμαρτωλού ανθρώπου, οι οποίες έχουν την αιτία τους στις θανάσιμες αμαρτίες. Εκτός όμως από τις αμαρτίες αυτές, υπάρχουν οι βαριές και οι ελαφρές αμαρτίες, οι οποίες επιφέρουν πρόσκαιρες ποινές.

Αυτές τις ποινές πρέπει ο άνθρωπος να τις εξοφλήσει με έργα μετανοίας, που επιβάλλονται από την Εκκλησία. Πολλοί άνθρωποι πεθαίνουν πριν εξοφλήσουν αυτές τις ποινές και μεταβαίνουν στο λεγόμενο 'καθατήριο πυρ', που υπάρχει ανάμεσα στον παράδεισο και την κόλαση, όπου θα βασανιστούν προσωρινά μέσα στη φωτιά ώσπου να καθαριστούν από τις ποινές των αμαρτιών τους.

Οι επίσκοποι μπορούν να συντομεύσουν τον χρόνο παραμονής στο Καθατήριο Πυρ κατά 50 μέρες, οι μητροπολίτες κατά 100, οι καρδινάλιοι κατά 200 μέρες και ο Πάπας μπορεί να λύσει τις ποινές των αμαρτωλών, και ζώντων και πεθαμένων για πάντα, αντλώντας από τις αξιομισθίες που διαχειρίζεται ένα μέρος.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ – ΚΟΛΑΣΗ & ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Χαρακτηριστική είναι η απεικόνιση του Καθατηρίου Πυρός, όπου άγγελος, βγάζει κάποιον που βασανιζόταν στο Καθατήριο Πυρ και ξεπλήρωσε το χρέος του προς το Θεό και τον πηγαίνει στον Παράδεισο.

